

ÁNH SÁNG

SỐ 710

'Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi!'

Tứ Thiển 119:105

December 6th 2020. Vol. 45. No. 12

SỐ 710 * Chúa Nhứt, ngày 6 tháng 12 năm 2020

VÌ

Chữ VÌ tiếng Việt mình hay quá, nàng xin chàng:
Xin đừng hỏi vì sao em yêu anh
Bởi ngôn từ nói làm sao cho đủ
Chỉ biết rằng khi xa thì rất nhớ
Lúc gần bên muôn má tựa kề vai.

Chàng xin nàng:

Đừng bao giờ em hỏi
Vì sao ta yêu nhau
Vì sao mỗi anh nồng
Vì sao tay anh lạnh
Vì sao thân anh run
Vì sao chán không vững
Vì sao, và vì sao? Thị
"Làm sao cất nghĩa được tình yêu"

"Vì sao" là có lý-do, có thắc-mắc, khó nói, khó giải-bày, nên đừng hỏi: "Vì sao". Bỏ "sao" đi, chỉ còn "vì" thôi, "vì" nói lên chủ-dịch. Người Việt-ti-nan, "vì" tự-do mà phải ra đì định cư nơi xứ người. Sống & hải-ngoại, chủ-dịch người Việt thành-lập Hội-Đoàn: "Vì" dân, "vì" nước, "vì" chống cộng. "Vì" giữ-gìn văn-hóa dân-tộc. Có dài phát thanh "vì" giữ Tiếng Nước-Tôi, có dài truyền-hình "vì" giữ Hồn Việt. Tôi đã viết và xuất bản sách Nghĩ Cho Nhau và Sống Cho Nhau để giúp chúng ta không sống "vì" mình, mà sống "vì" người từ trong gia-dinh đến ngoài xã-hội.

Chúng ta đang ở trong Mùa Giáng-Sinh, có thể Quý Vị "thắc-mắc":

- Vì sao Chúa Jêsus giáng-Sinh? Đây là câu Kinh-Thánh trả-lời:

"Vì Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian (loài người trong trần thế), đến nỗi đã ban Con Một của Ngài (Cứu Chúa Jêsus), hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư-mất mà được sự sống đời-đời" (Giăng 3:16).

- Vì sao Đức Chúa Trời "ban Con một của Ngài"? Đây là câu Kinh-Thánh trả-lời:

"Vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy Cho" (Rô-ma 8:22).

- Vì sao Cứu Chúa Jêsus phải chịu chết trên thập-tự giá? Đây là câu Kinh-Thánh trả-lời:

"Đáng Christ vì chúng ta chịu chết": (Rô-ma 5:8).

Một điểm khó hiểu: Giá-trị chúng ta thế nào, đến nỗi Đức Chúa Trời "vì chúng ta", Đức Chúa Jêsus cũng "vì chúng ta"? Vậy chủ-dịch Ngài "vì chúng ta" là gì?

Sau khi A-dam và È-va phạm tội, thì hết thảy "chúng ta" – "mọi người đều đã phạm tội" (Rô-ma 3:23), "bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết mọi người" (Rô-ma 5:12).

Con người không "chết là hết", "chết" là "qua đời", "qua" một "đời" khác. Phật Giáo cho "qua đời" là "chuyển kiếp". "Kiếp" sau, "đời" sau tùy theo công-đức hay gian-ác trong đời mà thành súc-vật hay hạng người nào.

Kinh-Thánh minh-định người chết, "qua đời" sống trong noi "khốn-khổ" theo án-phạt của Đức Chúa Trời chí thánh đối với tội-nhân. Người "qua đời" vẫn sống trong số-phận "hu-mất" tất cả phẩm giá con người. Phật Giáo ngày nay không tin "qua đời" là "chuyển kiếp" mà phải bi-đoya-day khốn-khổ nơi nào đó, phải nhờ các "thầy" cầu "siêu thoát". "Siêu-thoát" chỉ là ước-vọng mơ-hồ của niềm tin hoang-tưởng.

"Vì Đức Chúa Trời yêu-thương", không muốn loài người "hu-mất", nên Đức Chúa Trời hoạch-dịnh chương-trình cứu-rỗi loài người, qua sự giảng-sinh của Chúa Jêsus. Lời Kinh-Thánh khẳng-định: "Đức Chúa Jêsus-Christ đã đến trong thế-gian để cứu-vớt người có tội" (I Ti-mô-thê 1:15). Chính Chúa Jêsus phán quyết: "Hầu cho hễ ai tin Con ấy (tin nhận Chúa Jêsus là Cứu Chúa của mình) không bị hư-mất mà được sự sống đời-đời" (Giăng 3:16). Cơ-đốc nhân "chết" – "qua đời", không "bị hư-mất", mà "đi o-với Đáng Christ" (Phi-líp 1:23), "sống đời-đời".

Nội-dung sự giảng-sinh của Chúa Jêsus được giải-bày chính-xác như vậy: "Ngài (Chúa Jêsus) vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình-đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên-nǎm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi-tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tu-hà mình xuống, vâng-phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập-tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, ban cho Ngài danh trên hệt mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jêsus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất thảy đều quỳ xuống, và mọi lưỡi thây đều xung Jêsus-Christ là Chúa, mà tôn-vinh Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha" (Phi-líp 2:6-11).

Thế mà trong lễ Giáng-Sinh, chẳng mấy ai lưu ý "xưng Jêsus-Christ là Chúa", mà chỉ lo tràng-hoàng lễ Giáng-Sinh bằng cây thông Nô-ên với dây đèn đủ màu, gửi thiệp Giáng-Sinh cho nhau với lời chúc "vui-mừng", gửi quà Giáng-sinh cho nhau bày tỏ nghĩ đến nhau với lòng quý-mến. Trẻ em chỉ mong ông già Nô-ên cho quà theo sở thích. Tất cả đều chung vui nghe nhạc Giáng-sinh và dự tiệc Giáng-Sinh. Sau ngày 25 là dẹp hết để chuẩn-bị đón mừng Năm Mới.

Lễ Giáng-Sinh tiếng Mỹ là Christmas, phiên âm Việt là Christ-mát – mất Christ trong lễ Giáng-Sinh.

Trong ngày Mừng Sinh Nhật Quý Vị, người tới dự chẳng hề biết Quý Vị, coi Quý Vị như khiếm diện, mặc dầu Quý Vị đang hiện-diện gitra họ. Quý Vị cảm thấy "mất mất" với họ. Mừng Giáng-Sinh Chúa, Chúa không "mất mất", nhưng người ta "mất" Chúa, và "mất" luôn sự cứu-rỗi của Chúa, "bị hư-mất" mà không hay.

Cơ-đốc nhân không thể "mất" Christ, vì Ngài luôn ở cùng Cơ-đốc nhân như lời Ngài phán: "Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận-thế" (Ma-thi-ơ 28:20). Một số Cơ-đốc nhân thường "quên" Ngài, nhưng một số Cơ-đốc nhân luôn nhớ đến Ngài, nhớ đến Ngài "vì chúng ta", nên luôn "Vì Ngài mà chúng tôi rao giảng" (Cô-lô-se 1:28). "Rao giảng" là nói về "Đức Chúa Jêsus Christ đã đến trong thế-gian để cứu-vớt người có tội" (I Ti-mô-thê 1:5), nói về lời Chúa phán quyết: "Ai tin Con (tin nhận Chúa làm Cứu Chúa của mình), thì được sự sống đời-đời (được cứu-rỗi); ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu ("bị hư-mất"), nhưng con thạnh-nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó (vô phuơng tránh khỏi)". (Giăng 3:36).

Cơ-đốc nhân "Vì Ngài" với hình-thức: "Nhân danh Chúa mà rao ra" (È-phê-sô 4:17); "nhân danh ta (Chúa) mà nhóm nhau lại" (Ma-thi-ơ 8:20); "nhân danh ta (Chúa) mà cầu-xin" (Giăng 14:13). Nói tóm lại, mọi sanh-động của Cơ-đốc nhân phải "vì Ngài", nên luôn "tim phuơng cho Chúa đẹp lòng" (I Cô-rinh-tô 7:32). Cơ-đốc nhân có năng-lực "vì tình yêu-thương của Đáng Christ cảm-động chúng tôi" (II Cô-rinh-tô 5:14) để "vì Ngài".

Cơ-đốc nhân “vì Đáng Christ là sự sống của tôi” (Phi-líp 1:21) nên dẽ-dàng “vì Đáng Christ cũng không làm đẹp lòng mình” (Rô-ma 15:13), không “vì” mình, “vì Ngài mà bỏ những điều lợi đó” (Phi-líp 3:8), luôn “vì Đáng Christ mà dành chịu sự yếu-đuối, nhuốm-nho, túng-ngắt, khốn-khổ” (II Cô-rinh-tô 12:10) trong công-việc Chúa giao.

“Vì Đáng Christ” mà tôi chẳng sợ việc khó-khăn, nhưng rất sợ không có việc để làm. Vì có đó, mà tôi luôn nhớ lời Chúa hứa: “Hãy kêu-cầu ta, ta sẽ trả lời cho; ta sẽ tỏ cho ngươi những việc lớn và khó, là những việc ngươi chưa từng biết” (Giê-rê-mi 33:3), để tôi “làm theo ý muốn Ngài; và làm ra sự đẹp ý Ngài trong chúng ta; sự vinh-hiển đáng về Ngài đời-đời vô cùng! A-men” (Hê-bo-ro 13:21). Và tất-nhiên “tôi làm được mọi sự nhờ Đáng ban thêm sức cho tôi” (Phi-líp 4:13) khi “cùng làm việc với Đức Chúa Trời” (I Cô-rinh-tô 3:9).

Tiếng “vì” mà thêm: bởi vì, tại vì, chỉ vì là phuong cách trấn an lương-tâm khi bị cáo-trách: Vì sao?

Có chàng thi-si hết làm thơ nỗi, tự nhủ:

Lâu rồi mình chẳng làm thơ

Bởi vì chẳng muốn ngồi mo-mộng nhiều.

Có nàng “nát cả đời hoa”, tự an-ủi:

Tai vì một lần lỡ bước sa chân

Nát cả đời hoa, tiếc trọn đường trần

Chỉ vì được dùng nhiều để tự than:

Chỉ vì một chút yếu lòng

Bao nhiêu sự nghiệp tiêu tong cuộc đời.

Chỉ vì yêu một câu thơ

Mà ta phải bước lên bờ đau thương

Chỉ vì nét bút đượm màu

Mà ta phải lội sông sâu một mình

Chỉ vì chung một chữ tình

Mà hai đứa phải lặng thính ... ngâm-ngùi.

Biết bao Cơ-đốc nhân an-tâm không làm trộn điệu mình ước-ao – Chỉ vì lực bất tùng tâm.

Nhưng lắm Cơ-đốc nhân không an tâm:

Chuyện tình thường như thế

Sao tôi lại buồn phiền

Chuyện tình thường như thế

Sao nỗi mất cứ tuôn rơi

Chỉ vì tôi không chấp nhận “tình thường”, song quyết “vì Ngài” là “cảm biến sự khốn nạn mình, hãy đau-thương, khóc lóc” (Gia-cô 4:9) và “chính Ngài sẽ làm cho anh em trọn-vẹn, vững-vàng, và thêm-sức cho” (I Phi-e-ro 5:10).

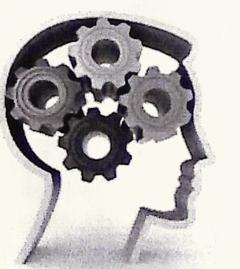
Trong mùa Giáng-Sinh, chúng ta đang “vì Ngài” và Mừng Chúa Giáng Sinh cách nào? Mong rằng mỗi chúng ta không tiêu-cục bởi vì, tại vì, chỉ vì. Song luôn tích-cục “Vì Ngài” chẳng những trong Mùa Giáng-Sinh, và còn trong mỗi ngày cho đến ngày gặp Chúa.

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIÁ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Ông Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI 20\$00
- MS Trần-Văn-Niệm - MC. Donough, GA 50\$00
- Bà Huỳnh-Mỹ-Phương - Pinellas Park, FL 100\$00
- Ông Nguyễn-Khắc-Trinh - Montréal, Canada 60\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- BS. Hoàng-Thanh-Mai - Long Beach, CA 100\$00
- Cô Phan-Thanh-Uyến - San Jose, CA 6,000\$00

CHÂN-THÀNH CẨM-ƠN QUÝ VI

* Mỗi tháng chúng tôi cần trên 1,000 đô tiền bưu-phí. Mong Quý Vị đồng công với chúng tôi trong thời-buổi kinh-té khó-khăn. “Vì Ngài” mà ra tay góp phần.

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION

2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040

INFO@SALVATIONVBC.ORG

SALVATIONVBC.ORG | FB:/SALVATIONVBC

VỊ DANH ĐỨC CHÚA JÊSUS

“Vì phần tôi săn lòng chẳng những bị trói thôi, lại cũng săn lòng vì danh Đức Chúa Jésus chịu chết tại thành Giê-ru-sa-lem nữa” (Công-vụ các sứ đồ 21:13).

Hầu việc Chúa bên này là ... sướng nhất

Chỉ sợ no, không sợ đói bao giờ

Giảng Tin-Lành, lời Chúa, giảng tự-do

Không biết đến ... xích-xiềng hay đòn vọt

Có nhiều khi no thán thì ... sanh tật

Việc thiêng-liêng chén-mảng, lo việc nhà

Nếu ai buồn, lõi miêng, nói xa-xa

Thì Chúa Nhật, sê nghe ... vài câu giảng.

Hầu việc Chúa ngày xưa, nguy tính mạng

Phao-lô từng khốn-khổ với tu-đày

Bao nhiêu lần tưởng chết, tưởng tan thây

Không nhụt chí, vẫn lên đường ... gai-gốc.

Mọi người thương, đậm-dà tình ... nước mắt

Anh em khóc-lóc nao lòng tôi

Tôi sẵn lòng vì danh Chúa không lui!

Tình tín hữu với Phao-lô ... gắn bó!

Tôi ước-ao một tình thương nấy-nở

Như ngày xưa trong Hội-Thánh ngày nay

Rất thiêng-liêng, rất mật-thiết, trọn đầy

Tình tín hữu với Mục-Sư ... gắn bó!

Ta cùng nhau, nắm tay hầu việc Chúa

Nâng-dỗ nhau, chuyên tâm giảng Tin-Lành

Tôi tin rằng: Chúa sẽ được vinh danh

Giữa xã-hội, giữa thế-gian mờ tối.

TƯỜNG-LƯU

TÂM-TÌNH

* Thủ Bá-Si Châu-Ngọc-Hiệp. Chủ Bút Tờ Nếp Sóng Mới. Jacksonville, FL.

“Mục-sư Phan-Thanh-Bình có sức làm việc phi thường, 85 tuổi mà còn hữu ích cho nhà Chúa, cho tha nhân. Ngoài việc quản-nhiệm Hội Thánh Tin-Lành Báp-Tít tại El Cajon, CA, ông còn viết sách, xuất bản hết ngày nay đến ngày khác. Quyển **Học Nơi Trường Đời III** này là cuốn thứ 117 của Mục-sư.

Quyển sách này phân-tích, giải-bày, luận bàn về cách

Đi trên Đường Danh, Đường Lợi, Đường Quyền, Đường Sự-Nghiệp, Đường Tình.

Tác-giả truyền-đạt điều minh-trân-quý với nhiệt tình và niềm vui. Từng lời, từng chữ, từng câu chuyện như tràn-trề sức sống. Ở mỗi đề-tài nêu ra, Mục-sư:

- Đặt nền-tảng trên Kinh-Thánh và Chân-Lý.

- Chứng-minh theo khoa-học và tâm-sinh-lý

- Trang-sức qua văn, thơ, ca-dao, tục-ngữ, cùng nhiều giai-thoại thú-vị điểm xuyết từng chương làm cho tác phẩm thêm phần linh-động, hấp-dẫn. Kinh-niệm sống của tác-giả cũng thu hút sự tò-mò của người đọc trên mỗi trang sách.

Phần Đường Tình, tác-giả mạnh-dạn viết với tính cách giáo-duc tính-duc/tinh-duc (sex education) thường là vấn-de nhạy cảm cho nhiều người.

Cầu Chúa già ơn già sức để Mục-sư tiếp-tục viết”.

* Cảm ơn nguyên Luật-sư Nguyễn-Khắc-Trinh, Montréal, Canada đã gửi tặng tôi tập Kinh-Thánh Nói Gi Về Hôn-Nhân và Tình Dục do ông biên-soạn. Tôi cảm-nhận cái gốc “luật” giúp ông thấy rõ “luật Chúa” để minh-chứng rất-thú-tự, rõ-ràng hầu người đọc tự nhận-biết và tự quyết-định tuân theo.

- Quý Vị đọc Đường Tình trong sách tôi và đọc thêm tập này là ... đượm tình.

Nhu Cầu và Sự Bắt Lực của Bạn

“Vì moi người đều

phạm tội, không

đáng hưởng vinh

hiển của Thương

Đế.” “Vì tiền công

của tôi lối là sự

chết.” “Linh hồn

não phạm tội, linh

hồn đó sẽ chết.”

(KT: Rô-ma 3:23, 6:23,

Ê-phê-xi-ên 18:4)

“Vì không ai nhờ

tuân theo luật pháp

mà được hòa thuận

lại với Thương Đế

cá.” “Nhờ ân sủng,

anh chị em được

cứu rỗi ... không

phải do công đức.”

(KT: Rô-ma 3:20,

Ê-phê-xi-ên 2:8-9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

“Khi chúng ta còn

là tội nhân thì

Chúa Cứu Thế đã

chết thay cho

chúng ta.” “Vì

Chúa Cứu Thế đã

chết cho tội lỗi

một lần đây dù cả

... để đem anh

chị em đến với

Thượng Đế.”

(KT: Rô-ma 3:8;

I Phê-ri-ên 3:18)

“Hãy ăn năn

và tin nhận

Phúc Âm.”

“Hãy tin

Chúa Giê-su,

thì ông

và cả gia đình ông

sẽ được cứu.”

(KT: Mác 1:15;

Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đáng Cha sai đến. (Giăng 17:3)